

Til nr. 4 og 5.

Ændringen af § 15 b, stk. 4, og forslaget til nyt stk. 5, indebærer en teknisk ændring af reglerne om tinglysning. Efter den gældende lovs § 15 b, stk. 4, skal miljø- og energiministeren lade klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien tinglyse på de berørte ejendomme. Matrikelkortet i digital form omfatter nu hele landet. Ved fremover at lade matriklen være det centrale register for klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier sikres det, at der til stadighed, uanset matrikulære ændringer, eksisterer præcise oplysninger i form af matrikelkort og matrikelregistre, der viser de områder, der er omfattet af klitfredning og strandbeskyttelse.

En sådan registrering af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien i matriklen indebærer, at en tinglysning på de berørte ejendomme ikke længere kan anses for nødvendig. Matrikelmyndigheden vil i stedet videregive oplysninger om klitfredning og strandbeskyttelse til tinglysningskontorerne, således at oplysningerne i form af notering i tingbogen fortsat også er umiddelbart tilgængelige her. Denne metode skaber et bedre overblik for de berørte lodsejere. Samtidig opnås der ved anvendelsen af kopi af de digitale matrikelkort betydelige lettelse for myndighederne i deres administration af bestemmelserne.

Den foreslåede metode er allerede taget i anvendelse i skovloven for såvidt angår fredskovpligten og i landbrugsloven vedrørende landbrugsejendomme.

Der henvises til bemærkningerne under § 1, nr. 1.

Til nr. 6.

Efter lovens § 15b, stk. 1, skal de lodsejere, der berøres af kommissionens forslag til beskyttelsesliniernes forløb, orienteres direkte og individuelt om forslaget.

Efter de gældende regler skal Kommissionens sekretariat anmode hver enkelt kommune (175), som registeransvarlig for det fælleskommunale ejendomsdatasystem om at få adgang til de nødvendige ejeroplysninger, ligesom man samtidig søger tilslutning til, at disse oplysninger videregives til kommissionen gennem »Videregivelsessystemet hos Kommunedata«. By- og Boligministeriet skal herefter for hver amtsvise kørsel af data meddele tilladelse meddele tilladelse til at benytte systemet. Kommissionens sekretariat kan herefter modtage oplysningerne elektronisk fra Kommunedata.

Den nuværende procedure er en tidskrævende formalitet, fordi lovens krav om individuel orientering af ejerne ikke gør det muligt for kommunerne at mod-

sætte sig kommissionens anmodninger om registeradgang. Kommissionen har ikke kunnet opnå tilslutning til andre mere generelle måder at indhente tilladelse til registeradgang på.

Der er derfor med lovforslaget foreslået en teknisk ændring af proceduren for indhentning af disse registeroplysninger, hvorefter kommissionen efter ministerens bemyndigelse vil kunne henvende sig direkte til Kommunedata og trække oplysninger om navne og adresser på de berørte ejere.

Kommissionen vil fortsat skulle følge By- og Boligministeriets retningslinier for opbevaring og brug af ejendomsdata.

Registeradgangen gælder, indtil miljø- og energiministeren har taget stilling til alle kommissionens indstillinger og de nye strandbeskyttelses- og klitfredningslinier er trådt i kraft.

Til nr. 8.

Den foreslåede bestemmelse i § 69, stk. 4-5, er en lovfæstelse af miljø- og energiministerens tilsagn af 18. februar 1998 om, at ministeren (Skov- og Naturstyrelsen) på byzonearealer i den udvidede beskyttelseszone i en overgangsperiode efter anmodning fra en kommune vil udnytte sin beføjelse til at ophæve og reducere gældende beskyttelseslinier, når dette er nødvendigt for at realisere en før lovens ikrafttræden planlagt byudvikling.

Der er tale om en overgangsordning, som skal gælde 12 år fra kystlovens ikrafttræden den 1. august 1994. Overgangsperiodens længde på 12 år en ændring i forhold til ministerens tilsagn, hvor perioden var 10 år. Overgangsperioden på 12 år svarer til den tidshorisont, der efter planloven er forudsat for kommuneplanens rammedel. 12-års fristen og kravet om, at der skal være udarbejdet en lokalplan, er opstillet som betingelser for at sikre, at der er tale om et aktuelt behov for byudvikling.

I følge bestemmelsen i den foreslåede § 69, stk. 4 og 5, skal der skal være tale om et område, der den 1. august 1994 var beliggende i byzone og var omfattet af kommuneplanrammer for almindelig byudvikling.

Med 'almindelig byudvikling' menes arealer udlagt til boligbyggeri, erhvervsbyggeri, institutionsbyggeri, hotelbyggeri og lignende, men ikke arealer udlagt til offentlige rekreative formål, som grønne områder og lignende.

Anmodningen skal være baseret på et lokalplanforslag, der udlægger området til almindelig byudvikling i overensstemmelse med førnævnte kommuneplanrammer og være indsendt inden den 1. august 2006.